

lige Ekspedition til de artfiste Farvande. Det kan jo nok siges paa en vis Maade at komme hurtigt oven paa Bevillingen til Underfølgelsen af de grønlandske Fjorde, men det er et ganske andet Forhold, og der er den væsentlige Forskel derpaa, at det Beløb, som her begæres, ikke kommer til at hvile paa den almindelige Statskasse, men foreslaas taget af Kommunitetet, som er i Stand til at kunne udbrøde dette Beløb, og som ved at gøre det vil være i fuldstændig Overensstemmelse med sit Formaal. Det er zoologiske Videnskabsmænd ved Universitetet, som finde, og med Rette mener jeg, at dette er en Opgave for dem, som de ikke kunne styde til Side, og medens Danmark lige over for store Dybvandsundersøgelser, der have stor Betydning for Zoologien, maa overlade dem til de store Stater paa Verdenshavene, saa er det, begrænset paa denne Maade, en naturlig Opgave for Danmark, og der bør, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgtreds udtalte, ganske vist Kjøbenhavns Universitet ikke lade sig overfløje af Riels Universitet. Med disse Bemærkninger tager jeg Forslagene Nr. 265 og 266 tilbage.

Formanden (Høgsbrø): Endringsforslagene under Nr. 265 og 266 ere tagne tilbage; maa jeg spørge, om nogen optager dem?

Frier: Jeg optager Nr. 266.

Formanden (Høgsbrø): Da ingen optager Endringsforslag Nr. 265, er dette saaledes bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Soos): Med Hensyn til Forslagene om polyteknisk Værestalt skal jeg bemærke, at jeg ogsaa her nærer den Forventning, at Forslagene om Lønninger ved denne Anstalt endnu i denne Samling komme til at foreligge til endelig Afgørelse i Tinget, og da vil man naa det, som er foreslaaet under Nr. 267 og saa vil det være overflødig; og jeg kan naturligvis ogsaa med denne Udset for Dje finde mig i, at Nr. 268 nægtes; i det jeg under den indsatte Forudættning maa forbeholde mig at anvende Beløbet — et Beløb, der, som den ærede Ordfører ogsaa antydede, egentlig kan undværes — paa samme Maade, som det er gjort de foregaaende Aar. Med Hensyn til Forhøjelsen af Betalingen for Timeundervisningen skal jeg bemærke, at det i alt Fald ikke har været Tankegangen i Ministeriets Betragtningmaade, at man vil

raisonnere paa den Maade, at siden Adjunkterne nu have faaet forhøjede Lønninger paa Lønningsloven for deres regulære Timer, skulle de ogsaa i umiddelbar Tilslutning dertil have forhøjet Timebetaling. Nej, Slutningen har været en anden, nemlig den, at efter at Adjunkterne havde faaet forhøjet Løn, ansaa man det som en naturlig Forudættning, at de 8 Time lærere, som jeg havde ønsket skulde være Adjunkter, skulde have forhøjet Løn, at disse 8 Time lærere, som bleve bevarede, fordi der ikke blev reguleret saa mange Pladser, skulde have forhøjet Timebetaling. Denne Konsekvens har man ogsaa i tidligere Tilfælde fulgt; og saa blev Ministeriets Forslag baseret paa, at naar man gjorde dette, som jeg forudsatte som selvfølgelig, saa burde man ogsaa give Adjunkterne, naar de have Ekstratimer, samme Timebetaling; men Hovedsagen for Ministeriet er ikke dette sidste, det kunde jeg for saa vidt undvære og altsaa finde mig i, at Adjunkterne for deres Ekstratimer bleve ved den gamle Timebetaling, en Krone. Men det, som jeg mener, er højt billigt og naturligt og i og for sig konsekvent, er, at det blev vedtaget, at Time lærerne erholdt en Forhøjelse, der førte deres Betaling op i samme Forhold til Adjunkternes Betaling for deres planmæssige Timer, som det var tidligere. Det Forhold er ikke bevaret, saalænge Time lærerne staa paa den gamle lave Betaling, medens Adjunkternes er højnet. Det er Hovedsagen; og reduceret paa denne Maade var det mit Haab, at Forslaget skulde have vundet Anklang, og jeg skulde ikke have det mindste imod en Reduktion paa denne Maade. Det foreligger nu ikke her; men jeg ved nu ikke, hvorledes det andet Ting vil stille sig i denne Sag.

Saa komme endelig Forslagene om Realskolerne. Jeg skal ikke her udtale mig om Enkelthederne, og jeg skal heller ikke gaa ind paa de — jeg vil ikke sige Angreb, men Indvendinger, som det ærede Medlem udtalte, at nogle gjorde mod Realskoleundervisningen. Jeg tror ikke, at det er berettiget, og jeg tror, at man væsentlig kan svække disse Indvendinger; men jeg mener, at det ikke er rigtigt eller fornødent nu at komme ind paa en vidtløftig Diskussion herom, idet jeg jo har stillet Forslag, som forekomme mig at afhjælpe de væsentligste Betænkeligheder, der kunde være ved denne Bevilling, og som ogsaa gøre, at Rigsdagen vil være i Stand til nøje at paase, at det ene ikke fører det andet med sig, saaledes at man kommer ud over en Grænse, som er rimelig. Naar nu disse Forslag ikke ere blevne tiltraadte, saa forstaar jeg det saa-